

УДК 330.33

*Костякова А.А.
к.е.н., доцент, доцент кафедри обліку і оподаткування,
Марченко К.Ю.
здобувач вищої освіти СВО магістр,
ОПП Фінанси, банківська справа та страхування
Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного, м.Мелітополь*

ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Сьогодні стає очевидним, що впровадження нового обладнання, програм, платформ та ІТ-інструментів створює основу конкурентоспроможних підприємств за рахунок покращення бізнес-процесів, а цифрові технології дають змогу триматися високих позицій на ринку.

На сьогодні багато вітчизняних вчених приділяють увагу різноманітним аспектам розгортання процесу діджиталізації в контексті підвищення конкурентоспроможності підприємства.

Діджиталізація являє собою докорінні перетворення, що виражаються в проникненні цифрових технологій в бізнес-процесі, покращення продуктивності та налагодження комунікації зі споживачами. Головною ознакою таких трансформацій є покращення роботи бізнес-процесів, одночасно зі скороченням грошових і часових витрат на їх організацію.

Наразі бізнес зазнає серйозних змін, що потребує перегляд в поглядах на управління. Причиною цього є, насамперед, трансформація споживчої поведінки: зростають вимоги до швидкості та зручності здійснення покупки товару чи послуги через онлайн мережу; можливість доступу до оцінки якості товару чи послуги іншого клієнта (купівля після відгуку); наявність оплати новітніми електронними платіжними засобами; доставка товарів та послуг на місце клієнта – це все задовольняється завдяки переходу діяльності підприємства в мобільний додаток. Продаж товарів чи

послуг через «цифрові інтерфейси», оминаючи менеджерів з продажу, дають змогу підвищити швидкість, продуктивність та якість надаваних послуг [1].

Останні статистичні дані говорять про те, що цифрова економіка збільшує свою частку в усьому світі: інтернетом охоплено 99% населення у віці 12-24 року, у віці 25-44 років – 94%, у віці 45+ – 54%. В середньому на 1 користувача припадає 2-3 типи Digital-пристроїв, а середньостатистичний користувач проводить на добу 138 хвилин у десктопному і 107 хвилин у мобільному інтернеті [2].

Найбільш інтенсивно діджиталізація проникає в організації, які тісно пов'язані зі споживачем. Цим вже активно користується така консервативна, здавалося б, сфера, як банківська, що широко застосовує технології інтернет-банкінгу (Приватбанк, Монобанк, Альфа-банк ін.) Крім банківського сектора, лідерами використання Digital-технологій виступають retail, промисловість, енергетика і послуги телекомунікаційного зв'язку.

У діджиталізації саме економіки можна виділити два основні напрями – підвищення продуктивності та створення так званих «цифрових підприємств».

Оцифровка даних зменшує витрати, збільшує прибуток та нарощує темпи розвитку економіки. Це надає можливість підприємствам просувати свої технології у різних секторах економіки. А із застосування цифрових систем це стає дедалі простіше, бо не потребує великих зусиль для підкорення нових сегментів.

Щодо «цифрових підприємств», то вони створюються завдяки хмарним технологіям та повністю складаються із віддалених робочих груп. Наразі стає важко працювати, якщо ви не є «цифровим бізнесом» [3].

Підприємства в умовах такого динамічного зовнішнього середовища повинні вибудовувати стратегію, ґрунтуючись на постійному користуванні інноваційних технологій та автоматизованих рішень. В Україні діджиталізація є дещо

новим явищем, тому сучасна економіка повинна будуватися на теоретичних дослідженнях із сучасними проблемами та вимогами стейкхолдерів. Цей процес стає невідворотною тенденцією, невідповідність якій свідчить про застарілість та відсталість від сучасного світу. Стратегія бідь-якого економічного суб'єкта повинна реалізовуватися в цифровому вимірі [4].

Для підтримки конкурентоспроможності підприємствам необхідно застосовувати можливості діджиталізації в усіх її проявах: партнерство та колаборація; робота з даними; впровадження інновацій; HR-стратегія та культура; клієнтський досвід; управління цінностями тощо.

Також виникає необхідність залучення дефіцитних висококваліфікованих кадрів, що змусить підприємства переосмислювати своє ставлення до персоналу, його підбору та методів менеджменту.

Список використаних джерел:

1. Панченко С.В. Підприємництво [Текст]: підручник / С.В. Панченко, В.Л. Дикань, О.В. Шраменко, О.М. Полякова, Ю.М. Уткіна. – Х.: УкрДУЗТ, 2016. – Ч.1. Теоретичні основи організації підприємницької діяльності. – 241 с.
2. The IMD World Digital Competitiveness Ranking 2020, P. 138. URL: <https://www.imd.org/wcc/worldcompetitiveness-centerrankings/world-digitalcompetitiveness-rankings-2020>.
3. Гудзь О. Є. Цифрова економіка: зміна цінностей та орієнтирів управління підприємствами. Економіка. Менеджмент. Бізнес. 2018. No 2(24). С. 4–12.
4. Панченко С.В. Підприємництво [Текст]: підручник / С.В. Панченко, В.Л. Дикань, О.В. Шраменко, О.М. Полякова, Ю.М. Уткіна. – Х.: УкрДУЗТ, 2016. – Ч.2. Реалізація підприємницької діяльності у сучасних ринкових умовах. – 241 с.

УДК 657.375

Костякова А.А.

к.е.н., доцент, доцент кафедри обліку і оподаткування,

Самохвалова А.Ю.

здобувач вищої освіти СВО магістр, ОП Облік і оподаткування

Таврійський державний агротехнологічний університет

імені Дмитра Моторного, м. Мелітополь

ФІНАНSOVA ЗВІТНІСТЬ НА ОСНОВІ ТАКСОНОМІЇ: ПОНЯТТЯ ТА ПЕРЕВАГИ

Зміни в законодавстві щодо бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності суб'єктів господарювання вплинули на процес підготовки й подання фінансової звітності підприємствами. Саме тому, на сьогодні, актуальними є питання розробки та впровадження нових підходів щодо розвитку звітності [1].

З метою приведення у відповідність норм бухгалтерського обліку та фінансової звітності України до європейського законодавства у 2017 році Верховною Радою України було затверджено Закон України про внесення змін до Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні".

Даним законопроектом було передбачено запровадження такого поняття, як "таксономія фінансової звітності".

Таксономія фінансової звітності - це склад статей і показників фінансової звітності та її елементів, які підлягають розкриттю. Таксономія фінансової звітності затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку [2].

Таксономія UA XBRL МСФЗ – це таксономія фінансової звітності в Україні, що затверджується та оприлюднюється Міністерством фінансів України. Вона адаптована до особливостей складання фінансової звітності в Україні та включає в себе також звіт аудитора і звіт про управління.

Крім того, Таксономія UA XBRL МСФЗ має два розширення –